

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år \$1.50 — Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien \$2.00
Ett halvt år till do. \$1.00
adress: EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political, weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada,
by
EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg.

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 71. — ÅRG. 6.

WINNIPEG, MAN. 23 DECEMBER 1892.

No. 10 — Lösn. 5 Cts.

LIFVET UPPENBARADES (1 Joh. 1:2).

Mel. 150 Pilgr. sång.

Gud, din kärlek har ej gränser,
När det gäller stoft och ler!
Likt en härlig sol den glänser
Öfver jorden mer och mer.
Syndig värld din son du skänkte,
Fast den icke på dig tänkte,
Tänker icke mycket än,
Att du är de fallnes vän.

Hade du ej sonen gifvit
Som en skänk från himmelrik,
Hade ingen meniska blifvit
Frälst ur död, än mindre lik
Dig, du helige och rene
Men nu — genom denne ene —
Kan en hvar bli ren och fri,
I från syndens slafveri.

Jesu kär, du himla gåfva,
Blif mitt allt i ve och väl,
Att jag ständigt må dig lofva,
För det du har löst min själ!
Tag mig helt samt flere andra,
Hvilka ännu fjerran vandra!
Må till sist din modas lön
Blifva riktigt stor och skön.

JUL BETRÄKTELSE.

"Varen icke förfärad; ty se, jag bådard eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket; ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad." Luk. 2:10, 11.

Så lyder den första julhelsingningen. Det är en helsingning från Gud till hans barn i gruset. Den är skön till sin form och rik till sitt innehåll. En Gudomlig faderskärlek strålar fram ur hvarje ord och sträcker efter de affälliga, de olydiga och okunniga barnen, som efter sin tankar vanja på en väg, som icke är god. Det är ett det skönaste evangelium, som den himmelske häröden frambar för en slumrande värld och visar så mildt och tydligt hvar faders huset finnes. Härliga budskap! Du passar för mig, du passar för alla. Större och skönare nyhet har väl aldrig någon tidning publicerat! "Utan tvifvel är gudaktighetens hemlighet stor: Gud är uppenbar vorden i köttet." Ja, det var ingen mindre än Gud sjelf, som kom, och som för att kunna känna med oss och hafva förbarmande med våra svagheter, iklädde sig en så ringa tjenares drägt. Obemärkt tog han sitt första herberge i ett stall i Betlehem, och ingen hade väl de första trettio åren fått höra något om hans härkomst, hade icke Gud sjelf underrättat världen om hvad den fått. En helig engel får det sköna uppdraget att för några herdor på Betlehems slätten uppenbara hvad som hänt. Så berättar Evangelisten Lukas: "Och i samma engd voro några herder ute på marken och hollö vakt om natten öfver sin hjord. Och se, Herrens engel stod bredvid dem, och Her-

rens härlighet kringsken dem, och de blefvo storligen förfärad." (v. 8, 9.) Det var en uppenbarelse lika stor som öfvantad. Icke underligt, att herdarna blefvo förfärad. Att i ett nu på det kraftigaste sätt blifva öfvertygad om, att himmelns hela uppmärksamhet är riktad just på den plats, der man uppehåller sig, huru skulle det icke verka förkrossande, i synnerhet om man har grundlig själfkännedom! Men engeln talar så uppmuntrande: "Varen icke förfärad; ty se jag bådard eder stor glädje." Och hade de dittills sett på sig sjelfva och sin egen ringhet, så var det nu tid, att se på något annat, något bättre. Så nödvändigt det är att känna sig sjelf, så är dock Frälsaren något annat. Till honom måste man komma, om man skall kunna glädjas af hjertat. Derför skyndar och engelen att delgifva herdarna innehållet af sitt uppdrag: "I dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad." Den de behöfde, antingen de väntade honom eller icke — han var nu kommen. Han var DERAS frälsare och det var det bästa för dem. Nu visste de, hvem de hade att gå till för att blifva lyckliga, och snart har icke allenast deras räddsla flytt, utan med himmelsk hänförelse lyssna de nu till den nya sång, de himmelske härskarorna ha lärt sig till den första julottan. "Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden till människorna ett godt behag!" klingar det öfver deras hufvud i fullkomlig harmoni. O, så hänförande skönt! Den ensliga engeln har blifvit förvandlad till ett himmelskt gemak, den nattliga tystnaden till den härligaste sångfest. Men snart förklinga de sista tonerna af denna ljufva musik. Den var för svår att lära. I "högre koren" få vi nog höra den. Tålamod så länge, bröder och systar! Det bästa ha vi kvar, Gud vare lof! Och det är innehållet. Låt oss därför höra det om igen: "Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden, till människorna ett godt behag!" Och icke är det underligt, om herdarna höra, till dess de blifva glada! Och glada blefvo de, icke så mycket öfver synen och melodien som öfver budskapets innehåll. De trodde, sågo och gladdes. Så snart engelskaran farit hem, ser man herdarna på väg till stallet för att söka Jesus barnet. Saliga tro och lydnad! Hvad är det, som förvånar och fröjdar dem? Hvad se de i krubban? Ett lindadt barn? De se mer; de se sin smorde salighetshöfding, sin Herre der. Det är alltså, och det är icke så litet det; det är hvad de behöfva, afven om de icke kunde fatta allt.

Och, mina vänner, det är afven, hvad vi böra se i detta barnet, om vi skola få en sann julglädje, en glädje som varar. En jul utan glädje, är ingen jul, och en glädje utan Jesus är ingen glädje. Må vi därför se till, huru vi ha det i detta afseende. Ty denna stora julgåfva från vår himmelske fader tillhör så väl oss, som någon annan. "Glädje

skall vederfaras allt folket," säger engeln. Håll dig derför framme, hvem du än är, som önskar få en glad jul och tag engels ord såsom talade till dig: "I dag är eder född frälsaren." Skulle du känna dig full af synd, så kom ändå, ty då behöfver du ju honom, och det är för sådana han kommit. "Du skall gifva honom namnet JESUS, ty han skall frälsa sitt folk från deras synd." säger Herren sjelf till Josef. Först sedan synden blifvit förläten, kan frid erhållas. Och detta barnet är Fridsfursten. Genom honom allenast kommer frid på jorden. Må du derför icke förakta gåfvan, utan liksom herdarna göra dig tillgodo den samma; det är dig väl unnat, och du behöfver det så väl. Det är Guds välbehag till människorna således afven till dig — som uppenbaras i denna handling. Den som inser detta, finner det ock helt naturligt att prisja Gud här för och instämmer af hela hjertat i engla lofsången: "Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden, till människorna ett godt behag!"

DEN FADER- OCH MODERLÖSE GOSSEN PÅ JUL-AFTON.

Ute yrde det och blåste, men inne i pastor Ws hem var allt så trefligt och godt, och julgranen stod färdigt att tändas. När allt var färdigt och pastorn stod i begrepp att samla barnen kring sig för att tala med dem om Herren Jesus, som en gång som ett litet barn lit sig för vår skull födas hit i världen, hördes en sakt knackning på förstugulörren. Pastorn gick sjelf ut för att öppna, och fann derute i snön på trappan en liten gosse, om tio år, öfverhöjd af snö och nästan förfrusen. Den lille gossen framstammade: en bön, att slippa in; och pastorn var ej sen att taga honom vid handen och föra in honom i ljuset och värmen. Fru W. tillskyndade; man slog af den lille snön och gaf honom något varmt att dricka. "Hvarifrån kommer du, min gosse?" frågade pastorn. "Från S." svarade gossen med säker röst. "Har du legat der i natt?" "Ja." "Hvar bo dina föräldrar?" "Jag har inga föräldrar; de äro döda." "Men du har väl syskon?" "Nej, inga syskon." "Där du och söker dina bitar?" "Ja, jag måste det, till jag blir så stor, att jag kan arbeta."

Det låg något så älskligt och oskuldsfullt i gossens hela väsende och uppförande, att pastorn och hans hustru genast funno sig fastade vid honom. En blick på de söndriga byxorna och mycket lappade rocken, sade dem hvad han bäst behöfde; och det kläde, han bar under armen, i hvilket några brödstycken voro invecklade, vittnade tillräckligt om, att han i allo var ett nödens barn.

I huset fanns en drägt, som pastorn året förut låtit förfärdiga till en gosse, hvilken dog innan han hann mottaga den. Denna tog

fram; och sedan den lille främlingen blifvit tvättad fick han ikläda sig densamma, hvilken passade honom förträffligt. Derefter tog fru W., som ombestyrde detta, honom vid handen och förde honom in i rummet, der de andra barnen voro, hvilka nyfiket trängdes kring honom. "Nu, min lille gosse, är det jul," sade fru W. så vänligt, och hvad det är för en högtid, vet du kanske; om du nu känner dig tacksam för den nya dräkten, så tacka Herren Jesus, ty det är han, som gifvit dig densamma." En tår af tacksamhet visade sig i de stora frosta ögonen, och han kysste fru Ws hand.

Aftonen var långt framskriden, och det tillämnade talet för barnen hade blifvit fördröjt af den lille gossens ankomst. Men nu egde det rum; i värma ordalag, som visade att barnet Jesus var ett kärt barn för pastorns hjerta, talade han för dem om Jesu kärlek till de små och alla människor. Det var en fröjd för den älsklige pastorn och hans hustru, att märka, huru hans egna barn, samt den lille främlingen, med mer än det naturliga örat hörde det ord, som förkunnades.

Derefter tändes ädligt julgranen, på hvilket barnen så länge väntat. Med utsträckta händer och högst allvarlig nalkades den lille främlingen vid fru Ws sida det i hans tycke i öfverjordisk glans prunkande julträdet, under det de andra barnen genom dansande och hoppande deromkring gåfvo sin glädje tillkänna. Ingen mindes sig ha upplefvat en sådan julafton förr.

Den lille gossen blef upptagen af pastorn och hans hustru såsom deras fosterbarn och blef med tiden en evangelii predikare.

Må vi lära af denna berättelse, att tacka Gud för det vi hafva, ty många liten gosse och flicka äro så fattiga, att de hvarken få julgran eller annat godt. Må vi bedja till Gud för dem. Sådana böner hör Herren Jesus så gerna, ty ingen är så om mot de fattiga barnen, som HAN.

CANADA NYHETER.

OTTAWA. — Det berättas att Riksdagsman C. H. Mackintosh kommer att efterträda Josef Royal som Landshöfding i Nord Westa Territoriet.

Great Nord West Central Jernvägen vil vid nästa Parlament begära förlängd tid, under hvilken de skola färdigbygga sin jernväg.

Parlamentet kommer ej att sammanträda den 19de Januari utan den 27te i samma månad.

Advokaten John N. Kirchoffer i Brandon har blifvit kallad till Senator för Manitoba. Provensen består sig nu med ej mindre än 4 Senatorer, nämligen Herrar J. Sutherland, Kildonan, T. A. Bernier, St.

Boniface, T. A. Boulton, Russell och den nyvalde. Den nyutnämde Senatoren är en man vid 44 års ålder.

HALIFAX. — Sir Adam Archibald afled i Halifax den 13 december. Archibald var Manitobas förste Guvernör samt tillträdde denna sin befattning redan 1870. Han fick vid sitt tillträde utstå många svårigheter, ty landet hotades vid icke tillfället af en Irländsk attack, hvars mål var att draga landet från England till Förenta Staterna. Inga trupper funnos då i Manitoba, men Landshöfdingen räddade den farliga situationen genom att i sin tjänst antaga de strax förut så upproriske Louis Riel och Lepine samt alla deras trupper. På så sätt hade han för tillfället enstyrt till sin disposition, hvarmed han kunde bjuda fienden spetsen, och det bebådade anfall af "Feniens", som de allmänt kallades, uteblef. I Juni 1873 blef Archibald kallad till Landshöfding i Nova Scotia samt tjänstgjorde der som sådan i tvänne terminer. Af drottningen blef han 1872 dubbad till Riddare.

MELITA, 16 december. — Den i förra numret omnämde Henry Vaughan, som blifvit frikad vid första förhöret för mord på en sin granne, har åter blifvit arresterad samt anklagad för dråp. Han har förts till fängelset i Brandon samt skall inom kort ställas inför domstol.

QUEBEC. — 15 dec. Landshöfding Chapleau har antagit De Boucherville's afskeds ansökan som Premier Minister samt har anmodat M. Taillon att bilda nytt kabinett.

WINNIPEG. — F. d. Riksdagsmannen för Shoal Lake, till Manitoba Parlamentet, James Harrower, afled i Winnipeg den 18 december i en ålder af 59 år. Han var riksdagsman under åren 1888 till 1892.

Stadsfullmäktige val i Winnipeg försiggick härstädes den 20 ds. I ward III erhöi Herr A. Dawson 142 röster och hans mot kandidat Herr Callaway 13. I ward IV erhöi Herr D. W. Bole 457 röster och hans motkandidater Callaway, Scott och Lang respektive röster 28, 372 och 0. I ward V erhöi Herr J. C. Sproule 321 röster och hans motkandidat Herr Ross 303. Borgmästare och stadsfullmäktige i Winnipeg för 1893 äro således följande:

Borgmästare — Thos. W. Taylor.

Stadsfullmäktige:

Ward I Donald Ross och L. A. Nares

" II Robert Wyatt & Thos. Gilroy

" III G. H. West och A. Dawson

" IV R. W. Jameson och D. W. Bole

" V Alex. Calder och J. C. Sproule

" VI S. Carruthers och J. B. Henderson.